

Jeg lover at...

Et løfte er en højtidelig handling, der forpligter, og som bør gives med udelt sind. Vi lover ikke så meget - sådan højt og helligt! Det vigtigste løfte i manges liv er det ja, vi siger til vores ægtefælle.

Vi ser også mennesker, der lover noget i retssale. Vi ser præsidenter blive taget i ed. Vi kender til lægeløftet, menighedsrådsløftet og nævningeløftet.

Og så er der det løfte, man som præst aflægger.

Dets nuværende form er blevet til på baggrund af et kommissionsarbejde nedsat i 1868 med 29 mænd(!) om bordet.

Det er et løfte, man aflægger - som de formulerer det - med regnskabsdagen for øje. Jura og trusselsteologi i et. Jeg kan kort pege på de mest problematiske dele (når man lige er kommet forbi begyndelsen, hvor man lover, at man ikke har bestukket sig til sit embede): At forkynde evangeliet rent og purt - JA! - men så defineres det, hvordan man gør det - nemlig ved at holde sig alene til profetiske og apostoliske skrifter (hermed menes Biblen) og de symbolske bøger (det, der også kaldes bekendelsesskrifter - fem styks - heraf den sidste formuleret i 1530). Det er her problemet er. Gud er en levende Gud, kirken er en levende kirke. Og så skal man aflægge løfte på, at man bliver indenfor de dogmatiske rammer, som Luther og Melanchton i 1500-tallet, i en anden verden, definerede.

Allerede i 1800-tallets kommissionsarbejde gjorde et mindretal indsigelse mod denne passus. Med den begrundelse at tro ikke skal bindes til konfession. At man i 1800-tallet allerede i nogle århundreder havde været kirke uden at lænke præster til bekendelsesskrifterne. At skrifterne var så uens - at det var svært at være tro mod dem alle på samme tid. Og endelig, at ens embede var bundet til hjertes overbevisning. Og hjertet kan ikke bindes af ydre bånd.

Man skal som præst også love at bekæmpe lærdomme, som strider mod folkekirkens trosbekendelse. Bekæmpe? Som i "To war we go!" "Bring your dragons!". Jeg må bare sige: dialog er vejen frem, og man kan leve et sandt menneskeliv med Gud uden at gå vejen gennem den athanasianske trosbekendelse. Eller de andre.

Nå - dette var bare et par ting.

Jeg vil gerne aflægge et præsteløfte, som jeg med udelt sind kan aflægge. Det kunne for eksempel se sådanne ud:

Jeg, Louise Højlund, er kaldet til at virke som præst for menigheden i Langenæskirken.

Først lover jeg - højt og helligt - at jeg vil beflitte mig på at forkynde Guds ord rent og purt. Det vil sige, at gøre mit bedste for at evangeliet står frem som en øjenåbnende, befriende og mulighedsskabende nyhed til alle. At virke med det for øje at skille det væsentlige fra det uvæsentlige, så mennesker kan åbne sig for Kristus. Men aldrig tro eller handle som om den endelige udlægning tilhører mig eller en lærebog. Kristus er min lærer.

at jeg vil bestræbe mig til det yderste på at varetage dette embede med fantasi, ærlighed og mod og tage udgangspunkt i det samtalerum, som er Folkekirkens, rammesat af grundlagsdokumentet anno 2021 (som endnu ikke er skrevet...).

Fremdeles lover jeg

at tilbyde et fortroligt rum for alle, der måtte trænge.

at hjælpe med at skabe rammer og ritualer, der lader mennesker sørge og glædes og som fremmer kreativitet, omsorg og fællesskab.

at støtte og fremme arbejdet for retfærdighed, ligeværd og skaberværket.

at være i samtale om, hvad det vil sige at være menneske og at være kristen, herunder at være i samtale med mennesker med vidt forskellige livssyn.

at fordybe mig i Bibel og den teologiske tradition og alt det, der også åbner evangeliet, det være sig litteratur, natur, musik, kunst, mennesker.

at bede for dermed at åbne mig for Gud, og at bede om hjælp, når jeg ikke kan.

Endelig lover jeg aldrig at tro, at det sidste bogstav er skrevet i Guds fortælling og altid at invitere ind til på mangfoldige måder at udfolde Guds historie med sin skabning.

Lysets kilde er min grund og ledestjerne, og fra hjertet beder jeg om Guds hjælp til at virke så kraftfuldt og kærligt som evangeliet fortjener.

Det er det løfte, jeg ville ønske, jeg havde afgivet. Højt og helligt. Med et udelt sind.

Info: Det nuværende løfte

Jeg N.N., som er lovligt kaldet til ..... og som i min samvittighed ved mig fri for at have benyttet noget uhæderligt middel for at komme ind i dette embede, lover for den alvidende Guds åsyn:

Først: at jeg vil beflitte mig på at forkynde Guds ord rent og purt, således som det findes i de profetiske og apostoliske skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske folkekirkes symbolske bøger, med al ærefrygt og sømmelighed forvalte de hellige sakramenter efter Kristi indstiftelse, og såvel her som ved de øvrige hellige handlinger udføre alt i overensstemmelse med de for folkekirken gældende forskrifter.

Fremdeles: at jeg efter evne vil modarbejde misbrug af nådens hellige midler og bekæmpe sådanne lærdomme, som strider mod folkekirkenes trosbekendelse; samt at jeg troligt vil arbejde for ungdommens kristelige oplysning og vejledning.

Endelig: at jeg vil stræbe efter, ved flittig og alvorlig granskning af Guds ord og troens hellige lærdomme, altid fuldkomnere at danne og duediggøre mig til dette hellige embede, og beflitte mig på, som det sømmer sig en ordets tjener, at foregå menigheden med et godt eksempel, således også udførelsen af min tjeneste i dennes forskellige dele med al skyldig lydighed rette mig efter de kirkelige love og anordninger og mod foresatte og kaldsfæller udvise et sådant forhold, at der ikke med grund skal kunne føres klage over mig.

Alt dette lover jeg med regnskabsdagen for øje samvittighedsfuldt at ville holde, efter den nåde, som Gud mig dertil vil give."